

Сарай Н.І.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри філософії та суспільних наук,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8646-5084>

Sarai Nataliia

Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University

**АНАЛІТИКА СТАНУ МОНЕТАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ
МАКРОЕКОНОМІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ****ANALYSIS OF THE STATE OF UKRAINE'S MONETARY POLICY IN THE CONTEXT
OF MACROECONOMIC REGULATION OF THE ECONOMY**

Метою даного дослідження є обґрунтування теоретичних і методологічних засад та формування практичних рекомендацій, спрямованих на вдосконалення монетарної політики України в системі макроекономічного регулювання національної економіки. Досягнення визначених у статті цілей забезпечено шляхом застосування комплексу загальнонаукових і спеціальних методів, зокрема системно-структурного та термінологічного аналізу, методів групування, систематизації й теоретичного узагальнення, а також використання діалектичного підходу. Обґрунтовано, що економічний розвиток держави формується під впливом як ринкових механізмів саморегулювання, так й інструментів державного регулювання. Доведено, що важливе місце серед засобів державного впливу на економічні процеси посідає монетарна політика. Визначено основні завдання монетарної політики України: забезпечення низьких темпів інфляції; підтримання стабільності валютного курсу; досягнення зовнішньоекономічної рівноваги; сприяння високому рівню зайнятості. Проведено аналіз взаємодії монетарної, фінансової та зовнішньоекономічної політики в макроекономічному регулюванні економіки. У статті обґрунтовано, що монетарна політика України виступає визначальним інструментом державного макроекономічного регулювання в умовах відкритої економіки та підвищеної макроекономічної мінливості. Доведено, що інструментарій монетарного регулювання суттєво трансформувалася в умовах повномасштабної війни. Визначено основні кризові рішення, які варто впроваджувати Національному банку для стабілізації фінансових ринків: тимчасова фіксація валютного курсу, розширення рефінансування банків, цільові інструменти підтримки ліквідності та адміністративні валютні обмеження для запобігання панічним настроям. Основні наукові положення проведеного дослідження сприятимуть поглибленню розуміння механізмів монетарного регулювання в умовах відкритої економіки та можуть бути використані для розробки рекомендацій щодо вдосконалення монетарної політики України.

Ключові слова: монетарна політика; інфляція; інфляційне таргетування; фінансова політика; зовнішньоекономічна політика; міжнародні резерви.

The aim of this study is to substantiate the theoretical and methodological foundations and to develop practical recommendations aimed at improving Ukraine's monetary policy within the system of macroeconomic regulation of the national economy. The achievement of the objectives defined in the article is ensured through the application of a set of general scientific and specialized methods, including systemic-structural and terminological analysis, methods of grouping, systematization and theoretical generalization, as well as the use of a dialectical approach. It is substantiated that the economic development of the state is shaped by both market self-regulation mechanisms and instruments of government regulation. It is demonstrated that monetary policy occupies a key position among the instruments of state influence on economic processes. The main objectives of Ukraine's monetary policy are identified as ensuring low inflation rates; maintaining exchange-rate stability; achieving external economic balance; and promoting a high level of employment. The interaction of monetary, fiscal and external economic policies in the macroeconomic regulation of the economy is analyzed. The article substantiates that Ukraine's monetary policy acts as a decisive instrument of state macroeconomic regulation under conditions of an open economy and heightened macroeconomic volatility. It is proven that the toolkit of monetary regulation has undergone significant transformation in the context of the full-scale war. The key crisis measures that should be implemented by the National Bank to stabilize financial markets are identified, including temporary exchange-rate pegs, expanded bank refinancing, targeted liquidity-support instruments, and administrative foreign-exchange restrictions to prevent panic sentiments. The main scientific provisions of the study contribute to a deeper understanding of the mechanisms of monetary regulation in an open economy and may be used to develop recommendations for improving Ukraine's monetary policy.

Keywords: monetary policy; inflation; inflation targeting; fiscal policy; external economic policy; international reserves.

Постановка проблеми. Монетарна політика виступає ключовим засобом макроекономічного регулювання, який визначає динаміку інфляції, валютного курсу, темпи економічного зростання та рівень фінансової стабільності держави. Високий ступінь відкритості економіки України зумовлює потребу в гнучкому коригуванні монетарних інструментів з урахуванням глобальних викликів, зокрема трансформацій на світових фінансових ринках, цінових коливань на сировину та процесів інтеграції у міжнародний економічний простір. За сучасних умов результативність монетарної політики України набуває ключового значення для забезпечення сталого розвитку та збереження фінансової рівноваги. З огляду на це визначення основних інструментів монетарної політики та механізмів її реалізації є вкрай важливим та вимагає подальших досліджень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика стану монетарної політики в Україні є предметом активних наукових досліджень вітчизняних учених. Зокрема, у наукових роботах учених О. Береславської та А. Шкляра досліджується вплив доларизації на результативність грошово-кредитної політики в Україні [1]. Зasadничі принципи взаємодії фіскальної та монетарної політики порушуються у дослідженнях А. Вдовиченка та С. Ніколайчука [2], С. Глущенко [3], О. Ривака [11]. Роль грошово-кредитної політики України у забезпеченні економічного зростання розглядають у своїх працях науковці Н. Ситник та Н. Назар [12]; Таким чином, сучасні дослідження переважно спрямовані на аналіз ефективності інструментарію монетарного регулювання в умовах економічної нестабільності.

Водночас, незважаючи на значний науковий доробок, окремі питання монетарної політики України залишаються недостатньо опрацьованими. Зокрема, потребують подальшого вивчення вплив цифрових фінансових технологій на механізми монетарного регулювання, результативність застосування режиму інфляційного таргетування та роль Національного банку України у підтриманні макроекономічної стабільності. Недостатньо дослідженими залишаються й напрями вдосконалення монетарної політики в умовах геополітичної нестабільності.

Метою даного дослідження є аналіз специфіки монетарної політики України в умовах відкритої економіки, обґрунтування теоретичних і методологічних засад та формування практичних рекомендацій щодо її удосконалення в системі макроекономічного регулювання національної економіки.

Виклад основного матеріалу. Економічний розвиток держави формується під впливом як ринкових механізмів саморегулювання, так й інструментів державного регулювання. Важливе місце серед за-

собів державного впливу на економічні процеси посідає монетарна політика.

У наукових джерелах представлено різні підходи до трактування цієї економічної категорії. Зокрема, С.В. Глущенко визначає монетарну (грошово-кредитну) політику як сукупність заходів, що реалізуються державою через центральний банк у сфері грошового обігу та фінансово-кредитного регулювання з метою досягнення стратегічних макроекономічних цілей [3, с. 5]. Аналогічну позицію займає О.С. Ривак, який розглядає монетарну (кредитно-грошову) політику як інструмент державного регулювання економіки, за допомогою якого здійснюється вплив на обсяг грошової маси та рівень відсоткових ставок, що, своєю чергою, визначають динаміку споживчого й інвестиційного попиту [11, с. 249].

Поділяючи зазначені підходи, вважаємо, що монетарна політика є визначальною складовою економічної стратегії Національний банк України, оскільки саме вона створює інституційну та інструментальну основу для забезпечення цінової стабільності, стимулювання економічного зростання та підтримання належного рівня зайнятості. Її результативна реалізація сприяє досягненню макроекономічної рівноваги, формує передумови для сталого довгострокового розвитку національної економіки та забезпечує стабільність фінансової системи. Відтак проблематика формування, реалізації та вдосконалення монетарної політики залишається у фокусі наукових досліджень і практики державного управління, оскільки її ефективність безпосередньо впливає на економічну стійкість і добробут країни.

Визначальним чинником результативності монетарної політики є адекватне врахування поточного макроекономічного стану держави, особливостей функціонування її фінансової системи та спектра зовнішньоекономічних ризиків. Це зумовлює необхідність формування гнучкого інструментарію монетарного впливу, здатного адаптуватися до національної специфіки економіки. У даному контексті цілком обґрунтованою є позиція науковців О.І. Бреславської та А.І. Шкляра щодо впливу доларизації на результативність грошово-кредитної політики в Україні [1, с. 68]:

– монетарна політика має бути орієнтована на зниження інфляції та стримування інфляційних і девальваційних очікувань;

– динаміка обмінного курсу національної валюти повинна виконувати амортизаційну функцію, поглинаючи вплив внутрішніх і зовнішніх шоків.

Відтак до основних завдань монетарної політики належать:

1. Забезпечення низьких темпів інфляції, що є фундаментальною умовою макроекономічної ста-

більності та формує передбачуване середовище для економічних агентів. Стійкість національної валюти створює стимули до довгострокових заощаджень і сприяє залученню інвестиційних ресурсів.

2. Підтримання стабільності валютного курсу у співвідношенні з іноземними валютами, що зміцнює довіру внутрішніх і зовнішніх інвесторів та полегшує здійснення зовнішньоекономічної діяльності. Це підвищує можливості суб'єктів господарювання щодо стратегічного планування та укладання довгострокових контрактів.

3. Досягнення зовнішньоекономічної рівноваги, що передбачає утримання збалансованого платіжного балансу. Узгодженість товарних і фінансових потоків є необхідною умовою конкурентоспроможності країни на міжнародних ринках і сталого економічного розвитку.

4. Сприяння високому рівню зайнятості, що в окремих країнах визначається як стратегічний пріоритет монетарної політики. Зокрема, Федеральна резервна система у США реалізує мандат, який поряд із ціною стабільністю передбачає підтримку максимальної зайнятості.

Разом з тим, досягнення всіх стратегічних цілей монетарної політики одночасно є об'єктивно обмеженим, оскільки між ними існують потенційні суперечності. Крім того, інструменти монетарного регулювання можуть мати різноспрямований вплив на макро- та мікроекономічні процеси, що ускладнює їх паралельне застосування. У зв'язку з цим центральні банки змушені визначати пріоритети, балансуючи між забезпеченням цінової стабільності, стимулюванням економічного зростання, підтримкою зайнятості та збереженням рівноваги платіжного балансу.

Монетарна політика України виступає визначальним інструментом державного макроекономічного регулювання, особливо в умовах відкритої економіки та підвищеної макроекономічної мінливості, зумовленої внутрішніми й зовнішніми шоками. З 2014 року, після переходу Національного банку України до режиму інфляційного таргетування, ключовими орієнтирами грошово-кредитної політики стали забезпечення цінової стабільності та підтримання макроекономічної рівноваги.

Одним із пріоритетних напрямів модернізації монетарного інструментарію є підвищення рівня прозорості політики центрального банку. Йдеться про систематичне та зрозуміле інформування економічних агентів щодо цілей, завдань і прогнозованих результатів монетарної політики. Вважаємо цілком слушною позицію науковців М.І. Колядки та О.В. Феєр, згідно з якою ефективна комунікація виступає не лише чинником підтримання репутаційного капіталу, а й дієвим каналом впливу на макроекономічні параметри [7, с. 54].

Важливою залишається також проблема координації монетарної та фіскальної політики. Наявність узгоджених стратегічних орієнтирів між Національним банком України та урядом дає змогу реалізувати комплексний підхід до макроекономічної стабілізації. У цьому контексті поділяємо позицію науковця Б.М. Данилишина про те, що монетарна політика не здатна функціонувати результативно ізольовано – її ефективність істотно зростає за умов скоординованої державної фінансової політики [4, с. 15].

Режим інфляційного таргетування передбачає встановлення кількісної інфляційної цілі та прийняття монетарних рішень на основі макроекономічних прогнозів. Його впровадження у 2014 році стало реакцією на системні виклики – різку девальвацію гривні, високі темпи інфляції та суттєве скорочення міжнародних резервів. До цього періоду монетарна політика характеризувалася непослідовністю: фактично підтримувався фіксований валютний курс, а з моменту запровадження національної валюти у 1996 році облікова ставка тривалий час не виконувала функції дієвого монетарного інструменту. Основний акцент робився не на превентивному стримуванні інфляції, а на нейтралізації її наслідків, що сприяло накопиченню макроекономічних дисбалансів.

У 2014–2019 роках відбулася суттєва інституційна та інструментальна трансформація монетарної політики. Було посилено взаємозв'язок між інфляційними процесами та очікуваннями економічних агентів, що підвищило роль комунікаційної політики центрального банку. За даними Міністерства фінансів України, інфляція у 2021 році становила 10%, у 2022 – 26,6%, однак у 2023 році її зниження до 5,1% засвідчило результативність режиму таргетування (рис. 1).

Водночас аналіз варіації ВВП демонструє посилення довгострокового впливу інфляційних факторів на економічну динаміку, що пов'язано зі структурними змінами споживчих цін [6].

Вагомим індикатором ефективності монетарної політики стала динаміка міжнародних резервів, які у 2024 році досягли історичного максимуму – 43,8 млрд дол. США. Це сприяло зміцненню курсової стабільності гривні та підвищенню довіри міжнародних фінансових ринків (рис. 2.).

Перехід до режиму керованого плавання обмінного курсу з мінімальними валютними інтервенціями з боку НБУ дозволив знизити девальваційний тиск і підвищити адаптивність економіки до зовнішніх шоків. До 2014 року практика утримання фіксованого курсу штучно стримувала інфляцію, формуючи приховані макроекономічні дисбаланси [5].

Суттєву роль у трансмісійному механізмі монетарної політики відіграє облікова ставка. У 2022 році

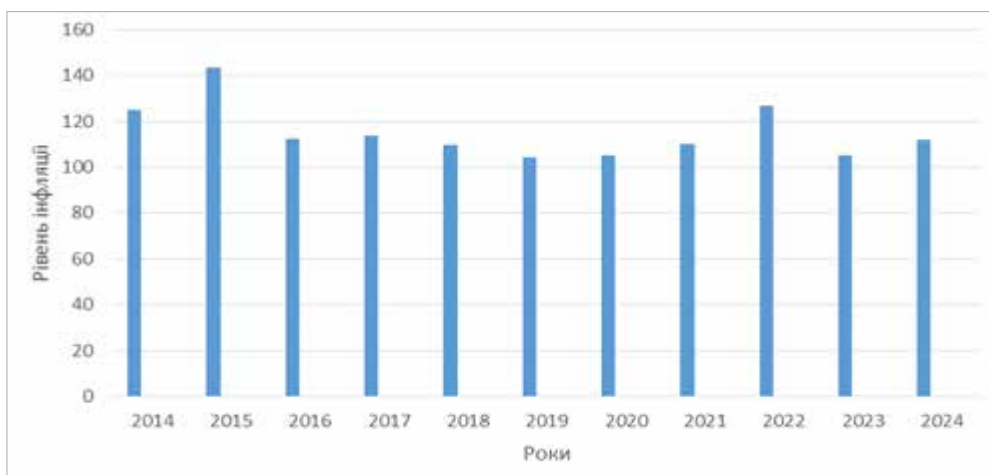

Рис. 1. Динаміка рівня інфляції впродовж 2014–2024 рр.

Джерело: [6]

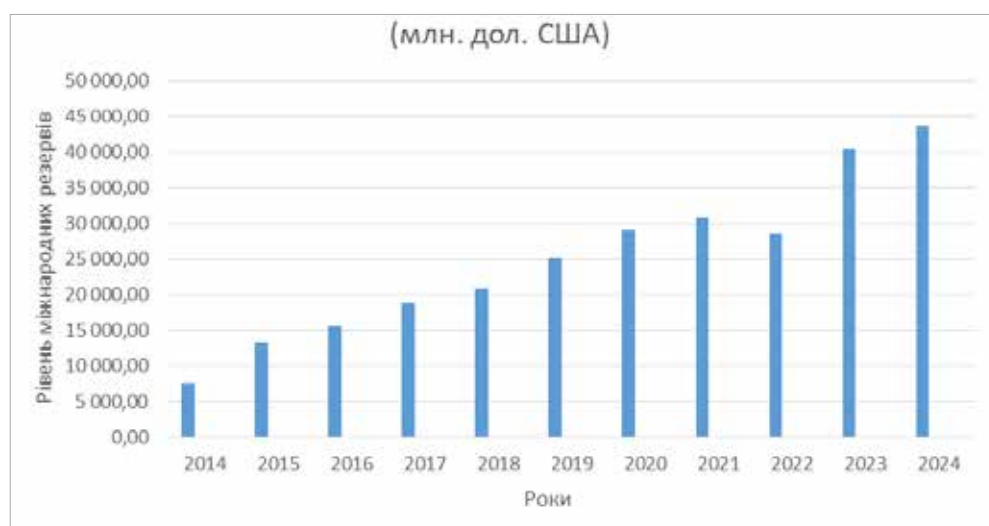

Рис. 2. Динаміка рівня міжнародних резервів у 2014–2024 рр.

Джерело: [5]

її було підвищено до 25% з метою стримування інфляційного сплеску, тоді як у 2023 році розпочалося поступове пом'якшення процентної політики – до 16%, що стимулювало поживлення банківського кредитування (рис. 3).

Банківський сектор продемонстрував позитивні фінансові результати: прибутковість перевищила 83 млрд. грн, а надходження податку на прибуток банків до бюджету становили понад 76 млрд. грн, що свідчить про зміцнення фінансової стабільності та істотну роль банків у фінансуванні економіки [9].

Разом із тим ефективність окремих монетарних каналів була неоднорідною.

До 2015 року значна частина кредитних ресурсів спрямовувалася пов'язаним особам, що обмежувало інвестиційну функцію банківського кредитування та спричинило системну кризу банківського секто-

ру з виведенням із ринку близько сотні фінансових установ. Кредитний канал монетарної трансмісії залишався ослабленим, і лише в останні роки спостерігається його певне відновлення. Це сприяло частковому відновленню довіри до банківської системи та покращенню інвестиційного клімату.

У 2024 році монетарна політика Національного банку України характеризувалася гнучким реагуванням на зростання інфляційного тиску. На початку року продовжувався цикл зниження облікової ставки – з 15% до 13% у квітні, що мало на меті підтримку економічної активності в умовах помірної інфляції. Проте в другому півріччі інфляція прискорилося (до 8,6% у вересні та 11,2% у листопаді) під впливом несприятливих погодних умов, зростання виробничих витрат, зокрема на енергоносії та оплату праці, а також курсових коливань. У відповідь у грудні

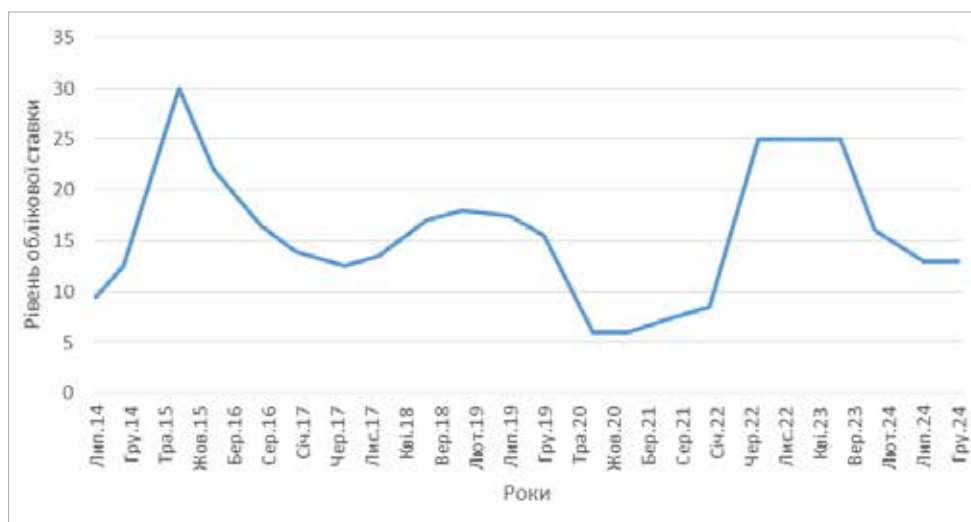

Рис. 3. Динаміка рівня облікової ставки впродовж 2014–2024 рр.

Джерело: [9]

2024 року облікову ставку було підвищено до 13,5% із метою стримування інфляційних очікувань, стабілізації валютного ринку та підтримки гривневих активів [10]. Паралельно здійснювалися заходи з поступової валютної лібералізації та переходу до більш гнучкого курсоутворення, що підвищило стійкість економіки до зовнішніх шоків і забезпечило збереження достатнього рівня міжнародних резервів. У середньостроковій перспективі монетарна політика була орієнтована на досягнення інфляційної цілі на рівні 5%, забезпечення фінансової стабільності та підтримку економічного зростання.

Отже, результативність монетарної політики України у 2014–2024 роках значною мірою визначається гнучкістю інструментарію, адаптивністю до структурних і кон'юнктурних змін та ефективною координацією дій центрального банку з фіскальними органами. Інфляційне таргетування, нарощування міжнародних резервів, відновлення кредитування та прозорість валютної політики стали ключовими досягненнями цього періоду. Водночас актуальними залишаються завдання посилення кредитного каналу трансмісії, забезпечення сталого економічного зростання та подальшого розвитку інституційної спроможності монетарної системи.

Цілковим погоджуємося з науковцями Н.С. Ситником та Н.В. Назаром, що для ефективного впровадження монетарної політики в Україні необхідно застосовувати комплекс регуляторних заходів [12, с. 731]. Зокрема, слід забезпечити постійний контроль за фінансовою системою та діяльністю банківських і фінансових установ, а також здійснювати виявлення та оцінювання системних ризиків із подальшим застосуванням запобіжних заходів для зменшення їхнього впливу на банківську сферу.

Наукові дослідження А. Вдовиченка та С. Ніколайчука засвідчують, що вагомим зовнішнім драйвером є міжнародний рух капіталу. У періоди підвищеної привабливості українських активів для іноземних інвесторів, що залежить від глобального економічного циклу та інвестиційного клімату, спостерігається приплив валюти, зміцнення гривні та зниження інфляційного тиску. За таких умов центральний банк може пом'якшувати монетарні умови, знижуючи облікову ставку та стимулюючи кредитну активність і економічне зростання. Натомість відтік капіталу або загострення геополітичних ризиків призводять до девальваційного тиску й інфляційних очікувань, що потребує жорсткішої монетарної реакції для стабілізації макрофінансової рівноваги. Події 2014 року та повномасштабна війна 2022 року стали прикладами таких зовнішніх шоків, які спричинили масштабний відтік капіталу, знецінення національної валюти та необхідність валютних інтервенцій [2].

Стійке функціонування національної економіки неможливе без узгодженої взаємодії ключових складових державної економічної політики – монетарної, фіскальної та зовнішньоекономічної. В умовах високої відкритості та залежності України від зовнішніх зв'язків така координація набуває стратегічного значення. Досягнення цілей монетарної політики значною мірою визначається ступенем її узгодженості з фіскальними заходами уряду та зовнішньоекономічною стратегією держави.

Періоди гострої макроекономічної нестабільності, зокрема 2014 рік після початку російської агресії та 2022 рік із початком повномасштабної війни, продемонстрували критичну потребу в координації дій між Національним банком Укра-

їни та урядом. У 2022–2023 роках фіскальна система зіткнулася з різким зростанням оборонних і соціальних видатків на тлі падіння бюджетних надходжень через економічний спад. У цих умовах центральний банк реалізував жорстку монетарну політику, підвищивши облікову ставку до 25% для стримування інфляції, а також проводив валютні інтервенції для стабілізації валютного ринку та курсу гривні [2].

За висновками Т.В. Мельник, у 2024 році НБУ продовжував антиінфляційний курс і політику макрофінансової стабілізації. У першій половині року облікову ставку було знижено до 13% на тлі помірної інфляції, однак у другому півріччі інфляційний тиск посилювався: у листопаді інфляція досягла 11,2%. Серед ключових чинників – девальваційні коливання гривні, подорожчання енергоносіїв і зниження врожайності аграрного сектору. У відповідь регулятор у грудні підвищив ставку до 13,5%, стримуючи інфляційні очікування та стимулюючи заощадження в національній валюті. Паралельно тривала лібералізація валютного регулювання та підтримання достатнього рівня міжнародних резервів. Загалом політика НБУ залишалася гнучкою, орієнтованою на середньострокову інфляційну ціль 5%, фінансову стійкість і поступове відновлення економічної активності [8, с. 114].

Додамо, що повномасштабна війна суттєво трансформувала інструментарій монетарного регулювання. Обмеженість ринкових механізмів, нестабільність фінансових ринків і потреба одночасної підтримки банківської системи та цінової стабільності змусили НБУ оперативно впроваджувати кризові рішення. Серед них – тимчасова фіксація валютного курсу, розширення рефінансування банків, цільові інструменти підтримки ліквідності та адміністративні валютні обмеження для запобігання панічним настроям. Попри екстремальні умови, монетарна політика зберегла довіру інвесторів і міжнародних партнерів, що підтверджується стабільною зовнішньою підтримкою.

Ці обставини засвідчили необхідність балансу між фіскальною експансією – зростанням бюджетних видатків – і жорсткістю грошово-кредитної політики. Без такої координації фіскальне розширення може посилити інфляційний тиск, девальвацію, боргове навантаження та підірвати довіру до економічної політики. Вирішальну роль у цьому відіграють спільні аналітичні та прогнозні механізми уряду й центрального банку, що забезпечують моделювання та синхронізацію макроекономічних рішень.

Взаємодія монетарної та зовнішньоекономічної політики проявляється через валютне регулювання, баланс поточних операцій, управління золотовалютними резервами та торговельну стратегію. Наприклад, сезонне зростання імпорту енергоресурсів у зимовий період посилює попит на іноземну валюту, формуючи девальваційний тиск і потребуючи відповідних дій регулятора. Участь України в програмах макрофінансової допомоги МВФ, ЄС та інших партнерів передбачає дотримання макроекономічних критеріїв – зокрема щодо інфляції та дефіциту поточного рахунку – що зумовлює необхідність проведення узгодженої монетарної політики, спрямованої на цінову та фінансову стабільність.

Висновки. На наше переконання, координація монетарної, фіскальної та зовнішньоекономічної політик є ключовою передумовою макроекономічної стабільності та сталого зростання України. Така взаємодія має базуватися не лише на інформаційному обміні, а й на стратегічному плануванні та довгостроковій синхронізації рішень. В умовах війни, економічних шоків і нестабільної зовнішньої кон'юнктури лише тісна співпраця між Національним банком, урядом і міжнародними фінансовими інституціями здатна забезпечити ефективну економічну модель, макрофінансову рівновагу та довіру до української економіки. Власне, це й зумовлює необхідність продовження наукових пошуків в контексті вивчення інструментарію координаційних заходів монетарної, фіскальної та зовнішньоекономічної політик.

Список літератури:

1. Береславська О.І., Шкляр А.І. Доларизація та її вплив на ефективність грошово-кредитної політики в Україні. *Фінанси України*. 2022. Випуск 2. С. 58–71. URL: https://finukr.org.ua/docs/FU_22_02_058_uk.pdf (дата звернення: 08.01.2026).
2. Вдовиченко А., Ніколайчук С. Взаємодія фіскальної та монетарної політики в Україні: від домінування до координації. *VoxUkraine*. URL: https://voxukraine.org/vzayemodiya-fiskalnoyi-ta-monetarynoi-politiki-v-ukrayini-vid-dominuvannya-do-koordinatsiyi?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 12.01.2026).
3. Глущенко С.В. Монетарна політика: теоретико-методологічні аспекти : підруч. для студ. вищ. навч. закл. К. : НаУКМА, 2017. 64 с. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/fa9aefc2-a699-41e6-a681-708cb6832c5e/content>
4. Данилишин Б.М. Перспективи удосконалення монетарної політики України. *Фінанси України*. 2020. № 2. С. 7–24. URL: https://finukr.org.ua/docs/FU_20_02_007_uk.pdf
5. Золотовалютні резерви України. Мінфін. 21.04.2025 р. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/finance/assets/>

6. Індекс інфляції в Україні 2025. Мінфін. 11.04.2025. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/index/inflation/>
7. Колядка М.І., Феєр О.В. Монетарна політика: огляд сучасного стану та перспективи розвитку. *Innovation and Sustainability*. 2024. № 3. С. 53–60. URL: <file:///C:/Users/User/Downloads/Innovation%20and%20Sustainability%20Vol.%204,%20No.%203,%202024,%2053-60.pdf>
8. Мельник Т.В. Інструменти монетарної політики та практика їх застосування Національним банком України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2018. № 22 (Ч. 2). С. 113–119. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.ua/archive/22_2_2018ua/27.pdf
9. Облікова ставка НБУ 2025. Мінфін. 17.04.2025. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/banks/nbu/refinance/>
10. Офіційний сайт Міністерства фінансів України: URL: <https://minfin.com.ua>
11. Рывак О.С. Фіскальна і монетарна політика в Україні та необхідність їх координації. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2012. Вип. 22. С. 249–257. URL: https://nv.nltu.edu.ua/Archive/2012/22_13/249_Ryw.pdf
12. Ситник Н.С., Назар Н.В. Особливості грошово-кредитної політики України в сучасних умовах. *Молодий вчений*. 2019. № 10 (74). С. 728–731. URL: <https://financial.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/10/151-1.pdf>

References:

1. Bereslavskaya, O. I., & Shklyar, A. I. (2022). Dolaryzatsiia ta yii vplyv na efektyvnist hroshovo-kredytnoi polityky v Ukraini [Dollarization and its impact on the effectiveness of monetary policy in Ukraine]. *Finansy Ukrainy*, no. 2, pp. 58–71. Available at: https://finukr.org.ua/docs/FU_22_02_058_uk.pdf (Accessed January 8, 2026).
2. Vdovychenko, A., & Nikolaichuk, S. (n.d.). Vzaiemodiia fiskalnoi ta monetarnoi polityky v Ukraini: Vid dominuvannia do koordynatsii [Interaction of fiscal and monetary policy in Ukraine: From dominance to coordination]. *Vox-Ukraine*. Retrieved April 12, 2025. Available at: <https://voxyukraine.org/vzayemodiya-fiskalnoyi-ta-monetarnoyi-politiki-v-ukrayini-vid-dominuvannya-do-koordinatsiyi> (Accessed January 12, 2026).
3. Hlushchenko, S. V. (2017). Monetarna polityka: Teoretyko-metodolohichni aspekty [Monetary policy: Theoretical and methodological aspects]. National University of Kyiv-Mohyla Academy: textbook. Available at: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/fa9aefc2-a699-41e6-a681-708cb6832c5e/content> (in Ukrainian)
4. Danylyshyn, B. M. (2020). Perspektyvy udoskonalennia monetarnoi polityky Ukrainy [Prospects for improving Ukraine's monetary policy]. *Finansy Ukrainy*, 2, 7–24. Available at: https://finukr.org.ua/docs/FU_20_02_007_uk.pdf
5. Minfin. (2025, April 21). Zolotovaliutni rezervy Ukrainy [Ukraine's international reserves]. Retrieved April 25, 2025. Available at: <https://index.minfin.com.ua/ua/finance/assets/>
6. Minfin. (2025, April 11). Indeks inflatsii v Ukraini 2025 [Inflation index in Ukraine 2025]. Retrieved April 15, 2025. Available at: <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/index/inflation/>
7. Koliadka, M. I. & Feyer, O. V. (2024). Monetarna polityka: Ohliad suchasnoho stanu ta perspektyvy rozvytku [Monetary policy: Current state review and development prospects]. *Innovation and Sustainability*, no. 3, Pp. 53–60. Available at: <file:///C:/Users/User/Downloads/Innovation%20and%20Sustainability%20Vol.%204,%20No.%203,%202024,%2053-60.pdf>
8. Melnyk, T. V. (2018). Instrumenty monetarnoi polityky ta praktyka yikh zastosuvannia Natsionalnym bankom Ukrainy [Monetary policy instruments and their application practice by the National Bank of Ukraine]. *Scientific Bulletin of Uzhhorod National University*, no. 22 (2), pp. 113–119. Available at: http://www.visnyk-econom.uzhnu.ua/archive/22_2_2018ua/27.pdf
9. Minfin. (2025, April 17). Oblikova stavka NBU 2025 [NBU key policy rate 2025]. Retrieved April 25, 2025. Available at: <https://index.minfin.com.ua/ua/banks/nbu/refinance/>
10. Ministry of Finance of Ukraine. (n.d.). Official website. Retrieved April 10, 2025. Available at: <https://minfin.com.ua>
11. Ryvak, O. S. (2012). Fiskalna i monetarna polityka v Ukraini ta neobkhdnist yikh koordynatsii [Fiscal and monetary policy in Ukraine and the need for their coordination]. *Scientific Bulletin of NLTU of Ukraine*, no. 22, pp. 249–257. Available at: https://nv.nltu.edu.ua/Archive/2012/22_13/249_Ryw.pdf
12. Sytnyk, N. S., & Nazar, N. V. (2019). Osoblyvosti hroshovo-kredytnoi polityky Ukrainy v suchasnykh umovakh [Features of Ukraine's monetary policy in modern conditions]. *Molodyi Vchenyi*, no. 10 (74), pp. 728–731. Available at: <https://financial.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/10/151-1.pdf>

Дата надходження статті: 16.01.2026

Дата прийняття статті: 06.02.2026

Дата публікації статті: 25.02.2026